

DOMOKOS DOMINIKA

egy másik versem kapcsán

az istenek is öltözködnek,
 olyanok, mint mi.
 haját kefélnék és cipőben hagyják a meleget.
 tejbe mártják a kenyeret
 és spangliznak, hogy aztán
 madarakat számoljanak a gangon bárány helyett.
 őket is az asztal hozza össze vasárnaponként,
 meg a rántott hús.
 félnek a bőrráktól és az öregedéstől,
 a zebrán csak a fehér csíkra lépnek,
 égeti a talpukat a beton
 és az izzadság a tarkójukon gyűlik össze.
 ondót törölnek a hasról, a mellről
 és tanulnak késsel villával enni.
 kifordított ruhára fogják a szerencséjüket
 és anakrosztichonban vallanak szerelmet.
 marnot és pillinszkyt olvasnak,
 megengedik maguknak, hogy azt higgyék,
 az alföldet sodrófával tették ilyen lapossá.
 nem bíznak magukban,
 ezért magukra kötik a kulcscsomót is.
 atavisztikus, egymást teremtjük
 és istent látunk másban.
 fajtalanzkodás az elmélettel,
 ők is emberek,
 egymással kefélnék
 és cipőben hagyják a meleget.

utazom a 151-esen

ma reggel én vagyok a fura ember,
 aki szandálhoz zoknit húz.
 a saját szabályaim szerint szeretek élni,
 ezért augusztusban is meleg teát iszom.
 kisleány utcánál szállnak fel.
 banyapúp és pólóba zárt nyakszirt.
 lábak közé fogott szatyor,
 amiben elfér a lilahagyma
 és fél kiló krumpli.
 zsírfolt az ablakon,
 valaki megpihent.
 ma nem viszolygok.

a lábszárakat szúnyogok környékezték meg.
 a test egy váza, csak a nyak látszik ki.
 otthon még borsikmiklóst olvastam,
 aki allegóriába menekül
 és kafkára hivatkozik,
 míg én annyit sem tudok,
 hogy hivatkozzak bárkire.
 kipestet szagolok és közben
 a balatonra képzelem magam.
 almdudlert iszom
 és verseket írok,
 de nem úgy, mint borsikmiklós.

már nem csak olyan

ma este sápadt,
 mint egy krónikus beteg
 vagy egy akril festmény,
 amiben túl sok a szürke,
 de azért kirakjuk a falra.
 színeveszett,
 mint a zuhanykabin üvege,
 amin kéthetes vízkő telepszik
 és szomorú
 fáradt,
 mint a 2 napos kifli a hűtő tetején,
 sok vajjal nem akad a torkon
 most sápadt,
 mint egy krónikus beteg.
 ő a csukott szemű templom
 az utcasarkon,
 hamis állításokban keres kapaszkodót
 elsiklik a részletek felett
 mint a részrehajló tanár
 nemazidómúlikhanemén
 olyan, mint
 a kétsimaegyfordított.
 jobbraisbalraisnéz.
 akár ha csak átkelne az úton
 tisztulni csendig
 a nászéjszakán
 a válóperen
 a szántóföldön
 a kórteremben
 a temetőben
 ma este ismét sápadt.
 krónikus beteg.